

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2021/1439**z dnia 3 sierpnia 2021 r.****zmieniająca decyzję (UE) 2018/546 w sprawie przekazania uprawnień do przyjmowania decyzji w przedmiocie funduszy własnych (EBC/2021/35)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾, w szczególności art. 26 ust. 2 i 3, art. 28, 29, 77, 78 i 78a,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi ⁽²⁾, w szczególności art. 4 ust. 1 lit. d),

uwzględniając decyzję Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2017/933 z dnia 16 listopada 2016 r. w sprawie ogólnych warunków ramowych delegowania uprawnień decyzyjnych w odniesieniu do instrumentów prawnych związanych z zadaniami nadzorczymi (EBC/2016/40) ⁽³⁾, w szczególności art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2018/546 (EBC/2018/10) ⁽⁴⁾ określa kryteria przekazywania uprawnień decyzyjnych kierownikom jednostek organizacyjnych Europejskiego Banku Centralnego (EBC) w celu przyjmowania decyzji w przedmiocie funduszy własnych. W świetle doświadczenia zdobytego w trakcie stosowania tej decyzji, w szczególności przez wzgląd na spójność i pewność stosowania tych kryteriów, należy doprecyzować pewne zapisy oraz wprowadzić określone zmiany techniczne.
- (2) Należy doprecyzować procedurę przekazywania uprawnień decyzyjnych w odniesieniu do decyzji w przedmiocie funduszy własnych, w przypadku gdy kierownicy jednostek organizacyjnych mają wątpliwości wynikające z powiązania takiej decyzji z co najmniej jedną inną decyzją wymagającą zatwierdzenia przez organ nadzoru. Może do tego dojść, gdy wynik danej oceny nadzorczej ma bezpośredni wpływ na co najmniej jedną z tych innych decyzji, w związku z czym, aby zapobiec sprzecznym rezultatom, decyzje te powinny być rozpatrywane jednocześnie przez ten sam organ decyzyjny.
- (3) W dniu 24 czerwca 2020 r. Rada Prezesów zdecydowała o nawiązaniu bliskiej współpracy między EBC a Republiką Bułgarii ⁽⁵⁾ oraz między EBC a Republiką Chorwacji ⁽⁶⁾. Art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 stanowi, że w celu realizacji określonych zadań w odniesieniu do instytucji kredytowych mających siedzibę w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, w przypadku gdy zgodnie z tym artykułem została ustanowiona bliska współpraca, EBC może skierować instrukcje do właściwego organu krajowego danego państwa członkowskiego. Takie instrukcje należy zatem włączyć do aktów, które EBC może przyjmować w ramach przekazania uprawnień kierownikom jednostek organizacyjnych zgodnie z odpowiednimi postanowieniami decyzji (UE) 2018/546 (EBC/2018/10).
- (4) Gdy jest to uzasadnione złożonością oceny, decyzji w przedmiocie funduszy własnych nie przyjmuje się w drodze decyzji delegowanej, lecz zgodnie z procedurą opartą na braku sprzeciwu. Należy ponadto doprecyzować, że może dojść do sytuacji, w których z uwagi na wrażliwość danej kwestii – biorąc pod uwagę jej wpływ na reputację EBC lub funkcjonowanie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego – wymagane będzie przyjęcie decyzji w przedmiocie funduszy własnych zgodnie z procedurą opartą na braku sprzeciwu, a nie w drodze decyzji delegowanej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63.

⁽³⁾ Dz.U. L 141 z 1.6.2017, s. 14.

⁽⁴⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2018/546 z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie przekazania uprawnień do przyjmowania decyzji w przedmiocie funduszy własnych (EBC/2018/10) (Dz.U. L 90 z 6.4.2018, s. 105).

⁽⁵⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2020/1015 z dnia 24 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia bliskiej współpracy między Europejskim Bankiem Centralnym a Българска народна банка (Narodowym Bankiem Bułgarii) (EBC/2020/30) (Dz.U. L 224I z 13.7.2020, s. 1).

⁽⁶⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2020/1016 z dnia 24 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia bliskiej współpracy między Europejskim Bankiem Centralnym a Hrvatska narodna banka (EBC/2020/31) (Dz.U. L 224I z 13.7.2020, s. 4).

- (5) Aby ułatwić proces decyzyjny, konieczne jest przekazanie uprawnień decyzyjnych w związku z udzielaniem zezwoleń na włączanie zysków z bieżącego okresu lub zysków rocznych do kapitału podstawowego Tier I przed podjęciem przez instytucję formalnej decyzji potwierdzającej ostateczny wynik finansowy instytucji w danym roku, zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Jeżeli jednak spełnione są wymogi zastosowania decyzji Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/656 (EBC/2015/4) ⁽⁷⁾, decyzja ta powinna mieć zastosowanie.
- (6) Ponadto w celu ułatwienia procesu decyzyjnego konieczne jest przekazanie uprawnień decyzyjnych w odniesieniu do odpowiedzi EBC na wniosek o konsultacje otrzymany od organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 78a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w sprawie marginesu, o jaki – po przeprowadzeniu przez instytucję działania, o którym mowa w art. 77 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 – powinny być przekroczone przez nią wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określone w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ⁽⁸⁾ oraz dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ⁽⁹⁾.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję (UE) 2018/546 (EBC/2018/10),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zmiany

W decyzji (UE) 2018/546 (EBC/2018/10) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) »decyzja w sprawie funduszy własnych« – każdą z następujących decyzji: a) decyzję EBC w sprawie zezwolenia na klasyfikację instrumentu jako instrumentu w kapitale podstawowym Tier I; b) decyzję EBC w sprawie zezwolenia na klasyfikację instrumentu jako instrumentu dodatkowego w Tier I lub instrumentu w Tier II; c) decyzję EBC w sprawie zezwolenia na włączanie zysków z bieżącego okresu lub zysków rocznych; oraz d) decyzję EBC w sprawie zezwolenia na obniżenie funduszy własnych. Na potrzeby niniejszej decyzji decyzja w sprawie funduszy własnych obejmuje również zatwierdzenie odpowiedzi EBC na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o konsultacje w sprawie obniżenia instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych;”;

- b) dodaje się pkt 16, 17 i 18 w brzmieniu:

„16) »istotna nadzorowana grupa« – istotną nadzorowaną grupę w rozumieniu art. 2 pkt 22 rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17) *;

17) »uprzednie zezwolenie ogólne« – ogólne zezwolenie na przeprowadzenie któregokolwiek z działań określonych w art. 77 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w celu obniżenia funduszy własnych, udzielane zgodnie z art. 78 ust. 1 akapit drugi tego rozporządzenia.”;

⁽⁷⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/656 z dnia 4 lutego 2015 roku w sprawie warunków, na jakich instytucje kredytowe mogą włączać zyski z bieżącego okresu lub zyski roczne do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 (EBC/2015/4) (Dz.U. L 107 z 25.4.2015, s. 76).

⁽⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

⁽⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

- 18) »wrażliwość« – cechę charakterystyczną lub czynnik, które mogą mieć negatywny wpływ na reputację EBC lub na skuteczne i spójne funkcjonowanie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, w tym między innymi okoliczności, w których: a) wobec właściwego nadzorowanego podmiotu zastosowane były lub stosowane są poważne środki nadzorcze, takie jak środki wczesnej interwencji; b) po przyjęciu projektu decyzji zostanie stworzony nowy precedens, który mógłby być wiążący dla EBC w przyszłości; c) projekt decyzji po jej przyjęciu może spowodować negatywną reakcję mediów lub opinii publicznej; lub d) właściwy organ krajowy, który nawiązał bliską współpracę z EBC, informuje EBC o swoim braku zgody na proponowany projekt decyzji.

* Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (EBC/2014/17) (Dz.U. L 141 z 14.5.2014, s. 1).»;

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zgodnie z art. 4 decyzji (UE) 2017/933 (EBC/2016/40) Rada Prezesów niniejszym przekazuje kierownikom jednostek organizacyjnych wyznaczonym przez Zarząd zgodnie z art. 5 tej decyzji uprawnienie do podejmowania następujących decyzji w przedmiocie funduszy własnych:

- a) w sprawie zezwolenia na klasyfikację instrumentów kapitałowych jako instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, zgodnie z art. 26 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- b) w sprawie zezwolenia na klasyfikację instrumentów kapitałowych jako instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II, w przypadkach gdy jest to wymagane przez prawo krajowe;
- c) w sprawie zezwolenia odnośnie do obniżenia funduszy własnych, zgodnie z art. 77 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- d) w sprawie zezwolenia na włączenie przez instytucję zysków z bieżącego okresu lub zysków rocznych do kapitału podstawowego Tier I przed podjęciem przez tę instytucję formalnej decyzji potwierdzającej jej ostateczny wynik finansowy w danym roku, zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- e) w sprawie odpowiedzi EBC na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o konsultacje na podstawie art. 78a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w tym uzgodnienia proponowanego marginesu, o który, po przeprowadzeniu przez instytucję działania, o którym mowa w art. 77 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, według organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne instytucji muszą przekraczać wymogi określone w tym rozporządzeniu.»;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Decyzje w przedmiocie funduszy własnych, o których mowa w ust. 1, przyjmowane są na mocy decyzji delegowanej w przypadku spełnienia kryteriów przyjmowania decyzji delegowanych, zgodnie z art. 3, 4 i 5, 5a i 5b.»;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Decyzji w przedmiocie funduszy własnych nie przyjmuje się w drodze decyzji delegowanej, jeżeli z uwagi na złożoność oceny lub delikatny charakter sprawy konieczne jest, aby były one przyjęte zgodnie z procedurą opartą na braku sprzeciwu.»;

d) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Kierownicy jednostek organizacyjnych przedkładają do przyjęcia Radzie ds. Nadzoru i Radzie Prezesów w ramach procedury opartej na braku sprzeciwu decyzję w przedmiocie funduszy własnych, która spełnia kryteria przyjmowania decyzji delegowanych określone w art. 3–5b, jeżeli ocena nadzorcza tej decyzji w przedmiocie funduszy własnych ma bezpośredni wpływ na ocenę nadzorczą innej decyzji, która ma zostać przyjęta w ramach procedury opartej na braku sprzeciwu.

5. Przekazanie uprawnień decyzyjnych zgodnie z ust. 1 ma zastosowanie do:

- a) przyjmowania przez EBC decyzji nadzorczych;
- b) przyjmowania przez EBC instrukcji skierowanych, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, do właściwych organów krajowych, z którymi EBC ustanowił bliską współpracę;
- c) zatwierdzania odpowiedzi EBC na wnioski organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o udzielenie konsultacji na podstawie art. 78a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w tym uzgodnienie proponowanego marginesu, o który, po przeprowadzeniu przez instytucję działania, o którym mowa w art. 77 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, według organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne instytucji muszą przekraczać wymogi określone w tym rozporządzeniu.”;

3) tytuł art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Kryteria przyjmowania decyzji delegowanych w przedmiocie zezwolenia na klasyfikację instrumentów jako instrumentów w kapitale podstawowym Tier I”;

4) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzje w przedmiocie klasyfikacji instrumentów kapitałowych jako instrumentów w kapitale podstawowym Tier I podejmuje się na mocy decyzji delegowanej, jeżeli rodzaj instrumentu, którego dotyczy wniosek o zezwolenie, w momencie otrzymania wniosku przez EBC znajdował się w wykazie EUNB.”;

5) tytuł art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Kryteria przyjmowania decyzji delegowanych w przedmiocie zezwolenia na klasyfikację instrumentów jako instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II”;

6) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy zezwolenie jest wymagane na mocy prawa krajowego, decyzje w przedmiocie zezwolenia na klasyfikację instrumentów jako instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II podejmowane są na mocy decyzji delegowanej.”;

7) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Decyzji odmownych nie przyjmuje się w postaci decyzji delegowanej.”;

8) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Kryteria przyjmowania decyzji delegowanych w przedmiocie zezwolenia na obniżenie funduszy własnych”;

b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzje w przedmiocie zezwolenia na obniżenie funduszy własnych podejmuje się na mocy decyzji delegowanej zgodnie z postanowieniami ust. 2, 3, 3a, 4 i 4a.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku obniżenia z zastąpieniem decyzje podejmuje się na mocy decyzji delegowanych, jeżeli:

- a) instrument zastępujący jest instrumentem w kapitale podstawowym Tier I o wartości nominalnej równej przynajmniej nominalnej wartości instrumentu zastępowanego;
- b) instrument zastępujący jest instrumentem dodatkowym w Tier I o wartości nominalnej równej przynajmniej nominalnej wartości instrumentu zastępowanego, jeżeli instrument zastępowany jest instrumentem dodatkowym w Tier I; lub
- c) instrument zastępujący jest instrumentem dodatkowym w Tier I lub instrumentem w Tier II o wartości nominalnej równej przynajmniej nominalnej wartości instrumentu zastępowanego, jeżeli instrument zastępowany jest instrumentem w Tier II.

W przypadku gdy instrument zastępujący lub instrument zastępowany, o których mowa w lit. a)–c), nie mają wartości nominalnej, odnośną kwotę stanowi kwota referencyjna danego instrumentu.

Jeżeli kwota nominalna (lub, w sytuacji, o której mowa w poprzednim akapicie, kwota referencyjna) zastępowanego instrumentu jest wyższa niż kwota tego instrumentu kwalifikująca go jako fundusze własne, odnośną kwotę stanowi kwota kwalifikująca instrument jako fundusze własne.”;

d) w ustępie 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) po obniżeniu fundusze przekraczają, oraz szacuje się, że przez przynajmniej trzy lata obrachunkowe po dacie wniosku nadal będą przekraczać, poziom odpowiadający wymogom określonym w art. 92 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wymogowi utrzymywania funduszy własnych na poziomie zgodnym z art. 16 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, wymogowi połączonego bufora w rozumieniu art. 128 pkt 6 dyrektywy 2013/36/UE oraz wytycznych kapitałowych w ramach filaru II określonych w ostatniej dostępnej decyzji SREP; oraz”;

e) ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) wpływ obniżenia na współczynnik kapitału podstawowego Tier I, współczynnik kapitału Tier I oraz łączny współczynnik kapitałowy jest mniejszy niż 100 punktów bazowych na skonsolidowanym poziomie istotnej nadzorowanej grupy lub na poziomie indywidualnym istotnego nadzorowanego podmiotu, jeżeli taki istotny nadzorowany podmiot nie jest częścią istotnej nadzorowanej grupy. Jeżeli celem obniżenia jest pokrycie istniejących strat lub ujemnych rezerw, a obniżenie takie nie ma wpływu na poziom funduszy własnych, kryterium dotyczące progu 100 punktów bazowych uznaje się za spełnione.”;

f) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Decyzje w sprawie uprzedniego zezwolenia ogólnego na podstawie art. 78 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz decyzje w sprawie zezwolenia na konkretną wcześniej ustaloną kwotę na podstawie art. 32 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 241/2014 * podejmuje się w drodze decyzji delegowanej, jeżeli spełnione są warunki określone w ust. 3 lub jeżeli decyzja taka stanowi przedłużenie obowiązującej decyzji i jest wydawana w odniesieniu do tej samej wcześniej ustalonej kwoty lub kwoty niższej.

* Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 241/2014 z dnia 7 stycznia 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów w zakresie funduszy własnych obowiązujących instytucje (Dz.U. L 74 z 14.3.2014, s. 8).”;

g) dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Decyzje w przedmiocie zezwolenia na obniżenie funduszy własnych mogą zostać uchylone w drodze decyzji delegowanej w przypadku złożenia wniosku o uchylenie przez adresata decyzji.”;

h) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy, zgodnie z ust. 1–4a, decyzja w przedmiocie obniżenia funduszy własnych nie może być przyjęta w postaci decyzji delegowanej, jest ona przyjmowana zgodnie z procedurą opartą na braku sprzeciwu.”;

9) dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Kryteria przyjmowania decyzji delegowanych w sprawie zezwolenia na włączenie zysków z bieżącego okresu oraz zysków rocznych do kapitału podstawowego Tier I

1. Decyzje na podstawie art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w sprawie zezwolenia na włączenie zysków z bieżącego okresu lub zysków rocznych do kapitału podstawowego Tier I przed podjęciem przez instytucję formalnej decyzji potwierdzającej jej ostateczny wynik finansowy w danym roku, w tym tych, które nie spełniają wymogu określonego w art. 3 ust. 2 decyzji (UE) 2015/656 (EBC/2015/4), podejmuje się w drodze decyzji delegowanej, jeżeli spełnione są poniższe kryteria:

- a) wymóg weryfikacji zysków, o którym mowa w art. 26 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, został spełniony zgodnie z art. 4 decyzji (UE) 2015/656 (EBC/2015/4);
 - b) instytucja wykazała, że kwota zysków została pomniejszona o wszelkie możliwe do przewidzenia obciążenia lub dywidendy, odpowiednio zgodnie z art. 5 ust. 1, 2 i 5 decyzji (UE) 2015/656 (EBC/2015/4) oraz lit. c);
 - c) kwota możliwych do przewidzenia dywidend podlegających odliczeniu przez instytucję od kwoty zysków z bieżącego okresu lub zysków rocznych została ustalona zgodnie z art. 2 ust. 2, 4, 5 i 6 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 241/2014 lub, w okolicznościach określonych w art. 5 ust. 3 decyzji (UE) 2015/656 (EBC/2015/4), odliczona jest wyższa kwota wyliczona zgodnie z tym artykułem.
2. Decyzji odmownych nie przyjmuje się w postaci decyzji delegowanej.”;

10) dodaje się art. 5b w brzmieniu:

„Artykuł 5b

Kryteria zatwierdzania odpowiedzi na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wydanie opinii w sprawie obniżenia instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych

1. W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji składa wniosek o wydanie opinii przez EBC lub dąży do porozumienia na podstawie art. 78a ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, decyzję w sprawie zatwierdzenia odpowiedzi EBC na taki wniosek o wydanie opinii podejmuje się w drodze przekazania uprawnień, chyba że zachodzą przesłanki określone w ust. 2.
2. W przypadku gdy EBC nie zgadza się lub częściowo nie zgadza się ze stanowiskiem organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sprawie, w której organ zwrócił się do EBC z wnioskiem o wydanie opinii lub w celu porozumienia na podstawie art. 78a ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, decyzji w sprawie zatwierdzenia odpowiedzi EBC nie podejmuje się w drodze decyzji delegowanej.”.

Artykuł 2

Przepis przejściowy

Postanowienia decyzji (EU) 2018/546 (EBC/2018/10) mają nadal zastosowanie jako niezmienione, jeżeli wniosek o zatwierdzenie działań, o których mowa w art. 2 ust. 1 tej decyzji w kształcie niezmienionym, został przedłożony EBC przed wejściem w życie niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 3 sierpnia 2021 r.

Prezes EBC
Christine LAGARDE
